

[Rasting.]

mærkninger, han i dag gjorde vedrørende det spørgsmål, jeg rejste forleden dag om behandlingen af såkaldte pornografisager.

Jeg noterede mig, at sagen altså, som jeg i forvejen vidste, var under behandling, og jeg føjede til min viden, at det var rigsadvokaten, som havde den øjeblikkeligt i sin hånd. Jeg forstod på en udtalelse forleden fra rigsadvokaten, at han havde kigget i bogen, og at hans udtalelse ville falde så snart som muligt. Det gav mig en vis beroligelse, at samme rigsadvokats forgænger i embedet i sin tid havde udstedt et cirkulære til sine undergivne, statsadvokaterne, om, at sådanne sager skal behandles hurtigst muligt. Jeg vil gerne understrege, at selvom dette skøn over, hvorvidt en bog kan siges at være pornografisk eller ej, må foretages, som den højtærede minister siger, med grundighed, og at praksis må studeres, vil jeg ikke undlade at understrege også det andet hensyn, nemlig hensynet til hurtigheden i behandlingen af disse sager. Man kan jo nemlig godt regne med, at hvis dette hensyn ikke efterkommes, er bogen i mellemtiden udsolgt, er kommet ud i alle de interesserede kredse og har forvoldt den skade, som man ville undgå den skulle forvolde. Jeg vil derfor stadigvæk udtale det håb, at vi, trods alle hensyn til sagens grundige behandling, snart må få en forsvarelig og hurtig afgørelse.

Det andet spørgsmål, som har kaldt mig herop i dag, er, at jeg i forskellige indlæg fra litterære kritikere i denne sag har set anlagt det synspunkt, at det skulle dreje sig om at udøve censur overfor åndslivet. Jeg ser således i et udklip fra et blad en kendt og anset litteraturkritiker udtale, at det dybt må beklages, at man for alvor ønsker at bruge censur mod åndslivet, og i fortsættelse deraf konkluderer vedkommende, at politimæssig kontrol med åndslivet må undgås.

Med andre ord, der er en tilbøjelighed til at tage mine udtalelser, ja, i det hele taget det, der er fremkommet af kritik overfor

denne bog, og måske omtalen af sagens behandling, som et udtryk for, at der skulle bruges censur overfor åndslivet. Må jeg have lov at sige, at det har der ikke været tale om, og de, der bruger disse udtryk og anlægger dette synspunkt, tager grundigt fejl. I grundlovens bestemmelser om ytringsfriheden står der, at

„enhver er berettiget til på tryk, i skrift og tale at offentliggøre sine tanker“, og så føjes der til,

„dog under ansvar for domstolene“.

Der er ikke tale om nogen som helst censur. Censur overfor et arbejde vil sige, at politiet kan hindre, at det bliver offentliggjort, men ordene „dog under ansvar for domstolene“ betyder, at enhver publikation i dette land, når den ligger på offentlighedens bord, skal kunne tåle at konfronteres med dansk lovgivning. Det var i forbindelse hermed, jeg fremhævede, at man i praksis arbejder med et begreb om pornografi, som ikke udelukkende eller fortrinsvis lægger vægten på den litterære værdi. Jeg fremhævede, at litterære, 100 pct.s værdifulde værker efter almindelig opfattelse — det vil altså sige efter den danske lovgivnings opfattelse — eventuelt godt kan være pornografiske.

Jeg vil altså for det første gerne udtale ønsket om, at denne sags forløb må blive fremmet med al mulig hurtighed, og for det andet vil jeg advare imod den populære misforståelse, at der i et tilfælde som dette skulle være tale om at udøve censur. Der er kun tale om en håndhævelse af grundlovens bestemmelse om, at forfatteren kan drages til ansvar for de danske domstole. Det er det, vi ønsker. Når vi i denne forbindelse nævner ordene straf, beslaglæggelse eller konfiskation, er det disse muligheder, vi ønsker prøvet.

Th. Mikkelsen: Jeg vil gerne have lov til at takke den højtærede undervisningsminister for besvarelsen af spørgsmålene om oprettelse af gymnasier bl. a. i Aarhus — selvom ministeren ikke svarede mig direkte.